

ØKONOMI- OG
ERHVERVS MINISTEREN

8. december 2010

Besvarelse af spørgsmål 24 alm. del stillet af Det Politisk-Økonomiske Udvalg d. 11. november efter ønske fra Poul Andersen (S).

ØKONOMI- OG
ERHVERVS MINISTERIET
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

Ministeren bedes i forlængelse af svar på PØU alm. del - spørgsmål 2 bidrage til transparensen og redegøre for delfaktorerne i den del af svaret, der vedrører effekten på de offentlige finanser af en større andel med mindst ungdomsuddannelse, så det eksplicit fremgår, hvorledes de enkelte delfaktorer (eksempelvis udgifterne til SU frem for eventuelle udgifter til kontanthjælp, som følge af flere studerende eller mindre frafald, eventuelt udbygget med fysisk kapacitet, som følge af flere studerende eller mindre frafald, mindre ledighedsgrad, eventuelt færre sygedage, større indkomst- og forbrugsskat, diskonteringsfaktoren) antages eller skønnes kvantitativt at påvirke resultatet.

Tlf. 33 92 33 50
Fax 33 12 37 78
CVR-nr 10 09 24 85
oem@oem.dk
www.oem.dk

Svar:

Som det fremgår af svar på PØU alm. del - spørgsmål 2, vurderes nettoeffekten af at indfri uddannelsesmålsætningerne (95- og 50-målsætningen) i 2015-planen at være en svækkelse af den finanspolitiske holdbarhed på 0,15 pct. af BNP.

Effekten er beregnet efter de principper, der blev lagt til grund for vurderingen af uddannelsesmålsætningerne i Velfærdsaftalen, jf. også svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 118 af 27. maj 2009 (alm. del - § 7).

Det er forudsat, at et højere uddannelsesniveau vil øge beskæftigelsen på længere sigt som følge af øget erhvervsfrekvens.

På kortere sigt trækker forøgelsen af uddannelsesniveaet i retning af mindsket beskæftigelse, idet personer under uddannelse er mindre aktive på arbejdsmarkedet, end de ellers ville have været.

Beskæftigelsesvirkningerne af uddannelsesmålsætningerne vurderes samlet set at styrke den finanspolitiske holdbarhed med 0,1 pct. af BNP, jf. tabel 1. Det dækker både over højere skatteindtægter og lavere offentlige udgifter til andre overførsler end SU (førtidspension, kontanthjælp mv.)

Tabel 1. Effekt af 95- og 50-målsætningen på den finanspolitiske holdbarhed

	----- Pct. af BNP -----
Beskæftigelsesvirkningerne	+0,10
Øgede udgifter til uddannelse og SU	-0,25
I alt	-0,15

Kilde: Finansministeriet.

Det er herudover lagt til grund, at udgifterne til uddannelse, fx til udbygget fysisk kapacitet, og SU øges som følge af flere studerende ved indfrielse af uddannelsesmålsætningerne. De øgede udgifter svækker isoleret set den finanspolitiske holdbarhed med 0,25 pct. af BNP.

Sammenfattende vurderes uddannelsesmålsætningerne at svække den finanspolitiske holdbarhed med 0,15 pct. af BNP, når der både tages hensyn til beskæftigelsesvirkningerne og de øgede udgifter til uddannelse og SU, se tabel 1.

Beregningen af effekten på den finanspolitiske holdbarhed følger som nævnt de principper, der blev lagt til grund for vurderingen af uddannelsesindsatsen i Velfærdsaftalen og er baseret på en række beregningstekniske antagelser.

Det bemærkes, at det har betydning for den samlede vurdering, at udgifterne kommer tidligt, mens gevinsterne i form af højere skatteindtægter og lavere offentlige overførselsudgifter – som følge af øget beskæftigelse – ligger længere ude i fremtiden.

Det skal ses i lyset af, at indtægter (såvel som udgifter), der ligger længere ude i fremtiden vil have en svagere påvirkning af den finanspolitiske holdbarhed som følge af diskontering.

Der er generelt stor usikkerhed knyttet til effekternes størrelse. Virkningen på de offentlige finanser vil fx være gunstigere, hvis beskæftigelsesfrekvensen for de flere, der får en uddannelse, øges mere end antaget. Omvendt vil virkningen fx være mindre gunstig, hvis de flere, der kommer ind i uddannelsessystemet, er længere tid om at færdiggøre deres studier end antaget. Eller hvis de studerende arbejder mindre under uddannelsen, eller hvis større optag medfører større frafald.